

Religia Sokratesa w Krakowie! Przeczytaj relację i obejrzyj galerię

Jak odbierać sokratejską pobożność? Czy Sokrates podążałby drogą kierkegaardowskiego Abrahama?

23 października w auli Instytutu Myśli Józefa Tischnera w Krakowie mogliśmy się przekonać jak żywą i wciąż zajmującą postacią jest Sokrates. W tym dniu bowiem odbyła się dyskusja poświęcona aspektom religijnym jego myśli, zorganizowana przez Teologię Polityczną oraz Instytut Myśli Józefa Tischnera. Przyczynkiem do rozmowy stała się promocja książki Marka L. McPherrana, „Religia Sokratesa”. Wśród prelegentów znaleźli się: prof. Krzysztof Bielawski, Jan Maria Rokita, prof. Zbigniew Stawrowski oraz prof. Karol Tarnowski. Dyskusję poprowadził Dariusz Karłowicz. Z uwagi na różnorodne zainteresowania zaproszonych gości religijność Sokratesa rozpatrywana była z kilku perspektyw. Sokrates jawił się w rozmowie jako przewodnik rozumowego podejścia do wiary, pobożny Grek, wypełniający rytualne obowiązki wynikające z form kultu, reprezentant greckiej religijności, zawierającej w sobie pierwiastek „antypolityczny”. Prelegenci zgodzili się, iż myśliciel w ciągu wieków uległ sekularyzacji, tak iż istnieje potrzeba przypomnienia Sokratesa religijnego. Tę potrzebę zaspokaja nowo wydana przez Teologię Polityczną książka McPherrana.

Jak odbierać sokratejską pobożność? Czy Sokrates podążałby drogą kierkegaardowskiego Abrahama? Jak pogodzić religijną wykładnię rzeczywistości, zakładającą eschatologię z bytem ujętym wyłącznie w ramach tego, co polityczne? Myśl Sokratesa zwraca uwagę na te aspekty ludzkiej natury, których *telos* sytuuje się poza polis, czy i w jakiej mierze jest więc rewolucyjna? To tylko przykłady omawianych kwestii. Rozmowa miała charakter otwarty, tak iż przede wszystkim prowokowała do myślenia. Można by więc rzec, iż cel został osiągnięty, przecież - jak podkreślił prof. Tarnowski - myślenie jest uprzywilejowaną formą objawiania się dobra.

Anna Kopeć

Sponsor:

Galeria:

(fot. Filip Pigan)

